

Zoals Epke

Nu het herfst is, mag weer een hele lichterding kinderen de tafels gaan leren. In groep 4 wordt het begin gemaakt en in groep 5 moet de grote slag worden geslagen: alle 100 sommen moet je aan het einde van dat jaar van buiten kennen. Razendsnel moet je daarin worden, zo snel als een rekenwonder.

Ik heb mooie herinneringen aan die tafeltijd. Samen oefenen in de klas, en dan thuis door mijn moeder worden overhoord en aangemoedigd. Zij waste af, en ik zei een tafel op. En nog eens, en nog eens. Steeds sneller. En aan het eind van het schooljaar was ik de tafekunst volledig meester. 6x7, 9x3, ik wist ze allemaal, die sommen. In de basisschooltijd word je zo sterk en machtig. Al die kunsten van de grote wereld ga je beheersen: lezen, schrijven, rekenen, klimmen, fietsen, skaten en ballen. Elke paar maanden kun je een triomf bijschrijven op je cv. Op mijn cv prijken goede scores voor de kunst van het ballen met twee en drie ballen, maar met vier is het me nooit gelukt. Er kwam geen ritme in; ze vlogen alle kanten uit. Een vriendinnetje kon dat wel, als enige in de klas. Ik was jaloers. Wat ging haar dat toch makkelijk af! Later op een reünie zei ze: je hebt geen idee hoe fanatiek ik daarop geoefend heb.

Toen Epke Zonderland Olympisch goud had gewonnen met een onwaarschijnlijk knappe oefening schreef

Hendrik Spiering in NRC Handelsblad: *Het lichaam van Epke hebben we allemaal.* 'Het verschil is dat deze topatleet zijn leven lang heeft getraind op dit type bewegingen en reflexen. Zijn spieren zijn ongelooflijk sterk, maar vooral zijn brein is sneller dan het onze. Het brein van een topzeiler reageert veel sneller op een windvlaag dan het onze. Een bokser ziet de klap eerder aankomen'.

Zij waste af, en ik zei een tafel op. En nog eens, en nog eens. Steeds sneller

Natuurlijk is er variatie in elke vorm van aanleg. Maar het echt grote verschil zit hem in de uren training, in de toewijding en het fanatisme die nodig zijn om een moeilijke kunst onder de knie te krijgen.

Ook het leren van de tafels vergt toewijding en enig fanatisme, van zowel de kinderen als hun ouders en onderwijzers. En wat is het dan leuk als een kind echt bezeten raakt en steeds betere tijden wil gaan neerzetten. Laat maar oefenen! Laat maar ratelen die tafels! Wie ze kent, heeft macht verworven die met geen geld te koop is.

Dr. Marisca Milikowski is rekendeskundige en heeft samen met haar man een praktijk voor rekenen en dyscalculie (www.rekencentrale.nl). In Balans Magazine vertelt zij regelmatig over ervaringen met kinderen met rekenproblemen.